

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla felperesnek az Országos Igazságszolgáltatási Tanács Hivatala Módszertani és Jogi Képviseleti Főosztály által képviselt I.r., II.r. alperesek ellen személyhez fűződő jog megsértése és más iránt a Veszprém Megyei Bíróság előtt folyamatba tett perében Veszprém, 2009.július hó 8.napján 3.P.21.271/2008/21.szám alatt hozott ítélet ellen a felperes részéről 25.sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles a felperes 15 napon belül megfizetni az I-II.r. alperes részére egyetemlegesen járóan 5.000 (ötezer) forint másodfokú perköltséget.

Köteles a felperes az állam részére az illetékügyben eljáró adóhatóság felhívására megfizetni 24.000 (huszonnégyezer) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A megyei bíróság az ítéletében a felperes keresetét elutasítva kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I-II.r. alpereseknek 5.000 forint perköltséget, valamint az államnak 21.000 forint feljegyzett eljárási illetéket.

Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy a megyei bíróság a peradatokat értékelve - kiemelve a Fővárosi Ítéltábla azon megállapításait, miszerint a munkáltató felelőssége a személyiségi jogsértés körében akkor állapítható meg, ha jogkörét, a tevékenységét túllépve jár el, a fegyelmi eljárások során azonban nem történ olyan valótlan, a felperes személyét sértő tényállítás, ami megalapozhatná az alperesi jogsértés megállapítását és a jogerős fegyelmi határozat nem azt állapította meg, hogy a felperessel szemben az ott megjelölt indokok alapján kezdeményezett eljárás alaptalan lett volna, a fegyelmi bíróságok sem az eljárások során, sem a határozataikban a felperesre vonatkozóan valótlan tény nem rögzítettek - arra a megállapításra jutott, hogy az alperesek a felperes személyiségi jogát nem sértették meg.

Az a tényállítás pedig, amelynek az érintett személyre vonatkozóan nincs sértő tartalma, jó hírnevet akkor sem sért, ha valótlan lenne.

A személyiségi jogi perben eljáró polgári bíróság nem vizsgálhatja, hogy a fegyelmi eljárás szabályait megtartva döntött-e a fegyelmi jogkör gyakorlója a fegyelmi eljárás

megindításáról. Az intézkedések jogszerűségének értékelése ugyanis kizárólag a fegyelmi eljárás rendes és rendkívüli jogorvoslati rendszerére tartozik.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezett, elsődlegesen az ítélet megváltoztatása, keresetének való helyt adás, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróságnak új eljárás lefolytatására és újabb határozat hozatalára kötelezése iránt.

Megismételve az elsőfokú eljárásban tett nyilatkozatait kiemelte, hogy a bíróság sem a titokgazdától, sem a felperestől, mint érintett személytől nem kért engedélyt a titkosnak minősített iratok felhasználására és az sem derül ki, hogy ezt miért nem tette meg.

Fenntartotta azt az álláspontját, hogy az I.rendű alperes elnöke hamis ürügyekkel két fegyelmi eljárást indított ellene, a fegyelmi biztos előtti meghallgatáson mindvégig hamis nyilatkozatokat, tanuvallomásokat tett, vallomásának a fegyelmi biztos hitelt adott és elrendelte az eljárás lefolytatását.

A második fegyelmi eljárásban a megyei bíróság elnöke az eljárás során állította, hogy a felperes betegségéről nem tudott, azt a felperes nem jelentette be, hogy fizikai megterheléssel járó munkát elvégezni nem tud. Ezzel szemben 2003.november 5-én a másodfokú fegyelmi tárgyalás után a hamis vallomásait visszavonta és azt vallotta, miszerint „azt tudtam a felperesről, hogy szívbeteg”. „Kérte, hogy oly módon alakítsák ki az ügyelosztási rendet, hogy vegyünk ki feladatköréből azokat a birtokháborítási ügyeket, amelyekben felmerülhet helyszíni szemle tartása. Ez megtörtént. Ezek az ügyek 2001-ben másik Pf. tanács feladatkörébe kerültek.” Ebből az következik, hogy az elnök egy héttel a fegyelmi eljárás jogerős befejezése után a polgári perben a korábbi hamis vallomásait visszavonta, betegségemmel tisztában volt, és a kollégiumvezető szignálásával megsértette az ügyrendet.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság jogszabályt sértett azzal, hogy a titkosnak minősített fegyelmi eljárásbeni okiratok felhasználásáról a felperest tévesen tájékoztatta.

Fellebbezés kiegészítésében kiemelte, hogy a megyei bíróság nem állapított meg tényállást, és ebből sem helyes sem helytelen következtetés nem lett volna levonható, az ítélet nem felel meg a Pp.221.§./1/ bekezdésében foglaltaknak.

Kiemelte azt is, hogy az elsőfokú bíróság a II.r. alperes elleni ügyet elkülönítette, ezáltal az OIT Hivatalának képviseleti joga - amit a pertársaságra alapított - megszűnt.

Az I-II.r. alperesek ellenkérelme az ítélet helybenhagyására irányult.

Előadták, hogy a Veszprém Megyei Bíróság megfelelő terjedelmű bizonyítást folytatott le, a bizonyítékok helyes mérlegelésével állapította meg a tényállást, helyes logikai és jogi következtetést vont le.

A felperes nem jelölt meg olyan új tény, vagy bizonyítékot, amely alkalmas lenne az elsőfokú ítélet megváltoztatására.

A fellebbezés nem alapos.

Az ítéltábla álláspontja szerint a megyei bíróság a perben a szükséges és egyben elégséges körben a bizonyítási eljárást lefolytatta, az ott beszerzett bizonyítékokat a Pp.206.§-ának megfelelően helyesen, összességükben, okszerűen értékelve érdemében helyes tényállást állapított meg, jogi következtetését az ítéltábla az alábbi indokolással osztotta.

Az ítéltábla mindenekelőtt a felperes lényeges eljárási szabálysértésre való hivatkozását vizsgálta és úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú eljárásban nem történt olyan, az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértés, ami az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indokolná.

A peradatokból egyértelműen megállapítható, hogy a megyei bíróság beszerezte a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság Fegyelmi Bírósága T.Fgy.2/2005.számú fegyelmi iratait (10.sz.) az eljárás anyagává tette a Baranya Megyei Bíróság P.21.880/2004.szám alatti iratait, a Veszprém Megyei Bíróság 1.P.20.351/2004.számú P.21.880/2004.számú, a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság P.20.773/2003.számú iratait, illetőleg valamennyi a felperest érintő fegyelmi ügy iratait is (Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság Fegyelmi Bírósága T.Fgy.1/2003. - P.21.272/2008/15.sz. -).

Az iratok tehát az eljárás anyagát képezték, azt a felek - különös tekintettel a felperesre - megismerhették, azonban mivel az eljárások alanya volt maga a felperes, azok tartalmáról egyébként is tudomással kellett bírnia.

A képviseleti jog megszűntével kapcsolatos fellebbezési előadásra tekintettel az ítéltábla rögzíti, hogy az I-II.r. alperessel szembeni kereset elkülönítésre nem került, az ítélet mindkét féllel szemben a kereset elutasításáról rendelkezett. A képviseleti viszonyokban az eljárás során változás ily módon nem állt be.

Az ítéltábla álláspontja szerint helyes a megyei bíróságnak az az álláspontja, hogy a személyiségi jogi perben, kártérítési perben eljáró polgári bíróság nem vizsgálhatja, hogy a fegyelmi eljárás szabályait megtartva döntött-e a fegyelmi jogkör gyakorlója a fegyelmi eljárás megindításáról. A jelen peres eljárás nem vezethet a korábbi fegyelmi eljárások egyfajta „felülvizsgálatára”.

Helyes az az elsőfokú ítéleti megállapítás is, miszerint az a tényállítás, amelynek az érintett személyre vonatkozóan nincsen sértő tartalma, a jó hírnevet akkor sem sérti, ha egyébként valótlan lenne.

Az ítélkezési gyakorlat szerint valamely hatóság előtti eljárás kezdeményezése, perindítás, büntető feljelentés megtétele, stb. önmagában személyiségvédelmi per megindítására nem ad alapot, még akkor sem, ha az eljárás marasztalás nélkül fejeződött be. (BDT.2006.1429., EBH.2002.624., BH.2002.2.).

Így az a tény, hogy a felperes ellen fegyelmi eljárás indult, önmagában személyiségvédelmet nem alapoz meg, még akkor sem, ha alaptalan lett is volna. Akkor hivatkozhatna a felperes erre alappal, ha az alperesek részéről tudatos, rosszhiszemű, visszaélésszerű magatartás lenne megállapítható. A peradatok azonban a munkáltató, illetve a fegyelmi eljárás kezdeményezője által tanúsított rosszhiszemű, visszaélésszerű joggyakorlást nem támasztottak alá, és a fegyelmi eljárások során nem történt olyan

valótlan a felperes személyét sértő tényállítás, ami megalapozhatná az alperesi jogsértés megállapítását.

Mindezekre figyelemmel az ítéltábla a megyei bíróság érdemben helyes ítéletét a Pp.253.§./3/ bekezdése értelmében helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező felperes a Pp.78.§./1/ bekezdése alapján köteles az alperesi képviselő készkiadásból (útiköltség) álló másodfokú perköltsége, valamint a Pp.78.§./1/ bekezdése és a 6/1986/VI.26./IM. rendelet 13.§./2/ bekezdése alapján az eredménytelen fellebbezése folytán feljegyzett fellebbezési eljárási illeték megfizetésére.

Győr, 2010. évi június hó 24. napján

Dr.Ábrahám Éva sk.
a tanács elnöke

Dr.Lezsák József sk.
előadó bíró

Dr.Vass Mária sk.
bíró